

andra momentet föreslagna åtgärd blifvit vidtagen. Visserligen föreställer sig Utskottet, att ändamålsenligheten af en dylik åtgärd vunnit allt mera allmänt erkännande; men då förslag till fullständig omorganisation af vårt försvarsväsende äro å bane och inom en icke aflägsen framtid måste förekomma till afgörande och i sammanhang dermed en omfattande reglering af arméens aflöningsförhållanden är att förvänta, synes det Utskottet mindre lämpligt att nu i dessa hänseenden vidtaga partiela förändringar; hemställande alltså Utskottet, att Friherre C. A. Raabs förevarande motion icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 23 April 1867.

På Utskottets vägnar:

Arv. Fr:son Posse.

N:o 74.

Ank. till Riksd. Kansli d. 23 April 1867, kl. 2 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt motion om nedsättning i tjenstemäns löner, indragning af öfverflödiga embetsverk, m. m.

(1:sta U. A.)

Uti en inom Andra Kammaren väckt motion (N:o 102) har Herr A. A. *Andersson* föreslagit, att Riksdagen måtte besluta, *dels* att alla löner till embets- och tjenstemän, hvilka öfverstego 2,000 R:dr, skulle vid' innehafvarnes afgång minskas med $33\frac{1}{3}$ procent, motsvarande det så kallade dyrtidstillägget, och

dels att alla öfverflödiga och onyttiga embetsverk borde indragas samt tjänstemannaplatserna i de nödvändiga embetsverken minskas till det antal, som högsta nöden kräfde.

Härvid har Utskottet först skolat erinra, hurusom visserligen vid 1856—1858 årens riksdag förslag framställdes om beviljande af ett, i visst procentförhållande till de gamla lönerna beräknadt, s. k. dyrtidstillägg i aflöningen för civile embets- och tjänstemän, men att dessa förslag, i motsats till hvad motionären antagit, icke kommit till verkställighet, utan hafva de löneförbättringar, hvilka såväl vid berörda som vid de derpå följande riksdagarne blifvit bemälda tjänstemän beviljade, grundat sig på speciel reglering af aflöningen för hvarje särskild tjänstebefattning. Den förutsättning, hvarifrån motionärens i första momentet framställda yrkande utgår, är således helt och hållet origtig; och då de förhållanden, som föranlett löneförbättring, icke i någon väsendtlig mån undergått förändring, samt en sådan nedsättning i aflöningen, som motionären föreslagit, alltså synes hvarken billig eller lämplig, har Utskottet icke kunnat detta motionärens förslag understödja.

Beträffande åter motionärens yrkande om indragning af öfverflödiga och onyttiga embetsverk och minskning i tjänstemännens antal i de nödvändiga embetsverken, har Utskottet, då motionären icke ens antydtt, hvilka embetsverk han ansåge öfverflödiga och onyttiga eller hvilka tjänstebefattningar, enligt hans åsigt, borde indragas, icke kunnat häråt egnå någon pröfning, helst den för en så omfattande förändring af statsförvaltningen, som motionären synes hafva afsett, nödiga utredning icke skulle kunna af Utskottet nu medhinnas. Dessutom är ett inom Andra Kammaren väckt förslag till ombildning af Rikets styrelse- och förvaltningsverk för närvarande under behandling af ett inom samma Kammaré nedsatt tillfälligt Utskott och Riksdagen torde vid behandling af de förslag, som derifrån kunna utgå, jemväl blifva i tillfälle taga under ompröfning de af ifrågavarande motionär antydda förhållanden.

Utskottet hemställer alltså, att berörda motion så i ena som andra hänseendet må af Riksdagen lemnas utan afseende.

Stockholm den 23 April 1867.

På Utskottets vägnar:

Arr. Fr:son Posse.
